

Hiljaisena jouluna

Säv. N.N.
San. Risto Rantanen

On arkisen kiireen
taas lumi peittänyt
Istun ikkunan ääreen
on muisto herännyt.

Illoin äiti meille lauloi
vanhan joululaulun sen
ja kaikki kokoonnuttiin
sitä hiljaa hyräillen.

Vielä haikeena illoin
muistan äidin jouluistaan
Laulut kaikki jotka silloin
hän lauloi ulkomuististaan

Nyt seisoo jo piano hiljaa vaieten
vuosia sitten äiti pääsi taivaaseen,
mutta kaikki nuo laulut lapsuusjoulujen
sieluuni juurtui, ovat jääneet sydämeen.

Mä katselen kuusta
jonka toin itsellein
sen tähteä, puusta
kauan sitten sen tein.

On vierineet päivät
ja aika äidin vei
Joululaulut meille jäivät
ja rakkaus kuole ei.

Nyt seisoo jo piano hiljaa vaieten
vuosia sitten jo äiti pääsi taivaaseen
mutta kaikki nuo laulut lapsuusjoulujen
sieluuni juurtui, ne ovat jääneet sydämeen.

On vierineet päivät
joulu täyttää sydämein.
Joululaulut meille jäivät
eikä sammu rakkautein.

Äiti on jo poissa
yksin vietän jouluain
mutta rakkaus säilyy
se on aina lohtunain.

Nyt seisoo jo piano hiljaa vaieten
vuosia sitten jo äiti pääsi taivaaseen
mutta kaikki nuo laulut lapsuusjoulujen
sieluuni juurtui, ne ovat jääneet sydämeen.

On vuosikymmenet mennet lapsuusjouluistain
ja aika joulun kiireet vei
Hyräilevän kuulen äidin joululauluain
ja tiedän, koskaan rakkaus poistu ei.
